

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Gjøgnum heldur enn uttaná

Nógvar bygdir og nógvir býir eru í Føroyum. Nógv pláss, har sum fólk býr ella hevur búð. 124 eru tey, stendur á einari heimasíðu hjá teimum, sum eiga at vita tað.

Men bergholini

eru verri enn so so nógv, verri enn so enn. Men tey koma.

Har er nógv eftir at bora, heilt nógv, yvir hundrað, tí steðgað verður ikki, helmað verður ikki, fyrr enn hvør bygd og hvør býur hevur sitt egna berghol. Tunnils-toymið hevur arbeiði í nógv, nógv ár. Serliga, um tað ikki fær meira enn sjei milliónir krónur um árið.

Tað verða fleiri ferður lang abbasyrnir hjá teimum, sum nú bora, sum fara at bora berghol nummar 124.

Tí, sum sagt, hvørt búpláss sitt berghol. Eisini tey pláss, har sum eingin býr. Tí tað er ein mannarættur. Allir vegir eru vandamiklir, eru deyðsfellur, uttan vegirnir inni í berginum.

Hetta er so eitt framtíðarstarv, at bora berghol. Røðin er long. Halin er langur. Og hann broytist alla tíðina. Fremsta holið er ikki altíð fremst. Tað veldst um, hvør er í landsstýrinum.

Vandin er bara tann, at tá liðugt er at bora um nógv, nógv ár, er okkurt annað komið, so ikki er brúk fyri øllum hasum bergholunum.

Eitt nú eru komnir bilar, sum kunnu flúgva upp um fjøllini.

Tí fyrst vórðu gjørdir vegir til hvørja bygd, hvørt pláss. Tá teir vórðu lidnir, varð farið undir berg-holini til hvørt pláss.

Føroyar verða so liðandi allar sum tær eru til eitt blástursljóðfari, sum bara kann spæla falskt.

Hvør oyggj sín undirsjávartunn- il, hvørt pláss sitt berghol. Hvat tá. Vit eiga ovmikið av pengum og eiga at hugsa um útjaðaran, meðan tey, sum har búgva, rýma haðani. Minst eitt hol fyri bygdina. Hetta er tykkara hol.

Hvat spara vit? Vit spara salt á vegirnar. Vit spara óhapp og van-lukkur. Vit spara tíð, tíð er pengar. Vit spara kavagrevstur.

Vit spara so nógv, at tað loysir seg ikki ikki at bora.

Eg kann tríva í aftur orðini hjá einum politiskum flokki á sinni. Havi nevnt tey fyrr, kanska enntá tvær ferðir, men kanska er onkur nýggjur lesari og, sum tey siga í Íslandi, ein góð vísa er ikki nóg ofta kvøðin. Hon kann kvøðast umafturafturum.

Flokkurin segði, at í Føroyum er ikki brúk fyri vegum. Hvi gera veg-ir í Føroyum?

Ja, hvi? Hvør bygd og hvør býur fær sum frá liður berghol. Hvi so eisini veg?

Jú, teir vísu, teir, hetta var áðrenn, kvinnur sluppu at tosa hart alment, teir vísu, hvat teir søgdu tá.

Tað er lættari, men ikki bíligari, skít í tað, vit eiga ovmikið av pengum, at bora gjøgnum fjallið enn at gera veg uttan á tí.

Sjálvandi kann hvørt pláss krevja berghol, tí annars doyrt tað. Ella tey fólkin, sum eftir eru, flyta haðani gjøgnum bergholið, dagin eftir, at tað er liðugt, sprongt ígjøgnum, sum tey siga.

Men eitt er at gera berghol, eitt annað er at sleppa av við alt grótið, sum kemur úr fjøllunum.

Nógvir føroyingar tola ikki at síggja grót. Serliga, tá tað er uttan fyri køksvindeygjað.

So hvørt, sum tikið verður úr fjøllunum, verða Føroyar minni innanfjals, men størri uttanfyri.

Onkra staðni skal alt grótið vera. Men hvar, tað verður stríðsmálið í nógv, nógv ár enn.

Vit fara at fáa nógv iðnaðarøki, tá liðugt er at bora, men ongan iðnað. Bara fisk sum rávøru at flyta út.

Vit ræðast útlenskar pengar og føroyingar brúka ikki sínar pengar til iðnað, bara til iðnaðarøki, men tey eru so fyrsta stigið.

Kravið er tó framvegis berghol til hvørt einasta pláss í landinum.

So kunnu fólk, móti gjaldi sjálvandi, ganga eftir vegunum uttaná.

Tí har verða eingir bilar. Bara friður, tí fuglarnir eru eisini rýmdir.

Okkara Sangbók

í nýggjari útgávu

Nýggj Okkara Sangbók 2018

Okkara Sangbók kom út á fyrsta sinni í 2006 og hevur ikki verið at fingið nú í nøkur ár. Men nú kemur Okkara Sangbók út aftur í dagfördum hami.

Í nýggju og dagfördu útgávuni eru tilsamans 267 sangir, harav 48, sum ikki vóru í útgávuni frá 2006 – bæði nýggjari og eldri. Føroysku sangirnir telja 211 tilsamans, meðan tað eru 56 útlenskir sangir, serliga enskir og norðurlenskir. Sum nakað heilt nýtt verða myndir av øllum gittargrepunum vístir við hvønn sangin sær. Á tann hátt ber til at síggja, hvussu grepin í sanginum skulu takast, uttan at blaða aðrastaðni í bókini.

– Sangur lyftir upp, og sangur sjóðar saman. Okkara Sangbók hevur sangirnar, sum okkum dárar at syngja saman her í Føroyum, skrivar forlagið í tíðindaskrivinum.

Í samband við at dagfórda útgávan nú kemur út, bjóða fyrireikararnir til almenn framløga í H. N. Jacobsens bókahandli fríggjadagin frá klokkan 16. Livandi tónleikur verður at hoyra – við sangum úr Okkara Sangbók.

– Øll verða ynskt hjartaliga velkomin til framløguna, sigar Ernst S. Olsen og Signar í Homrum vegna forlagið Sedur.

